

POLAZAK U VRTIĆ

Polazak u vrtić predstavlja za svako dijete veliku promjenu u životu, važan događaj za njega i roditelje. Za mnogu djecu je to prvo odvajanje od roditelja. Iz zaštićene i poznate okoline dijete dolazi u novu i nepoznatu situaciju, u novi prostor i među nove ljude.

Mora proći određeno vrijeme tijekom kojega će se dijete uvjeriti kako se roditelj uvijek vraća po njega i tijekom kojega će upoznati novu okolinu te upoznati i zavoljeti svoje odgojiteljice i nove prijatelje.

Naravno da je djeci teško kad se moraju odvojiti od roditelja, ali odvajanje je ipak važan dio normalnog procesa odrastanja svakog djeteta.

Što možemo očekivati u vrijeme prilagodbe?

- reakcije na fiziološkom planu: odbijanje hrane, odbijanje spavanja, probavne smetnje
- reakcije u ponašanju: plač, agresivnost, povučenost
- regresija u ponašanju: kod djeteta se javljaju oni oblici ponašanja koji su karakteristični za neku raniju fazu razvoja (primjerice, mokrenje, sisanje prsta...)

Svoj strah od odvajanja djeca mogu izražavati različito, i te reakcije se mogu pojavljivati i u vrtiću i kod kuće. Međutim, sve te promjene su **prolaznog karaktera** i proći će kad se dijete prilagodi novom prostoru, djeci, odraslima, novim pravilima i novom načinu života.

Važno je da roditelji pokažu djetetu **razumijevanje** njegovih osjećaja. Ne treba nikad ismijavati dijete zbog plača ili straha od odvajanja. Sasvim je normalno da se neka djeca rasplaču kad roditelj odlazi.

Što možemo učiniti?

Prije polaska u vrtić:

- Pričajte s djetetom o tome što se radi u vrtiću i što ga očekuje. Imajte na umu: do 3g. dijete je više usmjereno na odraslu osobu (tvoja teta će biti s tobom), s 4g. na igračke, s 5g. na vršnjake igru s njima
- Privikavati dijete na „vrtićku“ organizaciju dana (obroci, dnevni odmor...)
- Prošetati do vrtića, izvana pogledati zgradu, igralište
- Kupovinu i pripremu stvari za vrtić, učiniti s djetetom
- Polazak u vrtić tretirajte kao normalnu stvar u životu djeteta – ne pokazivati tugu, strah, uznemirenost. Budući da su djeca senzibilna za emocije roditelja i u svom ponašanju često izražavaju ono što roditelji osjećaju, djetetova adaptacija i prihvaćanje vrtića u velikoj mjeri ovisi i o tome kako roditelj doživljava polazak djeteta u vrtić, kakav stav ima prema vrtiću, te kakva je bila priprema djeteta za vrtić.

A kada dođe vrijeme za vrtić...

- Tokom prva 2 tjedna preporučuje se skraćeni boravak djeteta u grupi. Postupno produžavati boravak.
- Dopustite djetetu da ponese od doma omiljenu igračku ili predmet, to smanjuje osjećaj nesigurnost.
- Ne uvoditi dodatne promjene u djetetovu životu.
- Treba se oprostiti s djetetom kad ga ostavljate u vrtiću i recite mu „vratit ću se po tebe“ – ne bježati, treba se pobrinuti da dijete zna da roditelj odlazi.
- Ne produžavati opraštanje jer to uznemiruje dijete. Ostati smiren, strpljiv, nježan, ali odlučan. Uvesti ritual, npr. zagrliti, dati pusu i mahnuti.
- Budite točni kad dolazite po dijete. Vašim kašnjenjem dijete postaje nesigurno, nestrpljivo i nepovjerljivo.
- Pričati s djetetom po povratku iz vrtića (o aktivnostima u vrtiću, prihvatiti iskazane osjećaje ljutnje, tuge - ne ga pitati da li sutra želi ići u vrtić...).
- Voditi dijete u vrtić koliko god je moguće redovito, pogotovo u vrijeme prilagodbe. Nakon pauze od vrtića, dijete će morati „odraditi“ prilagodbu ispočetka.
- Naoružajte se ljubavlju i strpljenjem!
- **VAŽNO JE OSTVARITI DOBAR KONTAKT S ODGOJITELJIMA, JER ONI POSTAJU VAŽNE OSOBE U ŽIVOTU DJETETA I DIJETE ĆE BITI SMIRENIJE I OSJEĆAT ĆE SE SIGURNIJE AKO VIDI KAKO NJEGOVI RODITELJI RAZGOVARAJU S ODGOJITELJIMA LJUBAZNO I S POVJERENJEM.**

Priredila: Biljana Matijašević, mag. psych.